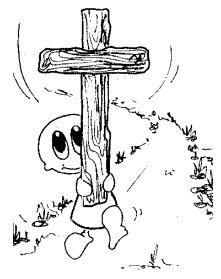

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2018. február 18-25.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Nagyböjt 1. vasárnapja)

- 1./ Ma meghamvazzuk mindazokat, akik hamvazószerdán nem lehettek itt.
  - 2./ Az *Adoremus* márciusi száma átvehető a sekrestyében.
  - 3./ *Péntek* este 18 órakor keresztúti áhítatot tartunk.
  - 4./ *Szombat* Mátyás apostol ünnepe: este 19 órától egyórás szentségimádás lesz.
  - 5./ *Jövő vasárnap* a katolikus iskoláknak gyűjtünk.
  - 6./ *Jövő vasárnap* a plébánián de. 11 órakor képviselőtestületi gyűlésre hívjuk és várjuk a tagságot az idei költségvetést megbeszélni.
-

MISEINTENCIÓK

Szombat G	Élő Judit leánygyermek	É
<u>NAGYBÖJT 1. VASÁRNAPJA: február 18.</u>		
8 h G	+édesapa	É
9 h G	+Gál Imre és neje Gizella szülők	É
10 h Zs	Élő Zsuzsanna név- és születésnap hálaadása	É
11 h G	<i>Csóka Tamás keresztelője</i>	CS
Kedd 18 h	Élő Gergely Márk	CS
Szerda 7 h	Élő és +családtagok	CS
Csütörtök 18 h	+István Tiborné Anna édesanya (3 hete halt meg)	É
Péntek 7 h	+Lesti László férj és édesapa (<i>énekelni: H154</i>)	É
Szombat 18 h	Élő Újvári Mátyás és neje Mária szülők	É
19-20 h	<i>Szentségimádás</i>	CS
<u>NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA: február 25.</u>		
8 h G		É
9 h G	Élő Csenge (15. név- és születésnap)	É
10 h Zs	+dr. Molnár Edit és özv. Molnár Lajosné	É

Kiadja a Rákoscsabai Főplébánia Bp. XVII. kerület Péceli út 229 Tel: 256-85-32

Megjelenik havonta Felelős kiadó: Galambossy Endre plébános atya

Szerkeztő: rakoscsaba.foplebania@gmail.com

rakoscsaba.plebania.hu

„A CSALÁDOK ÉVE 2018” ÉS „A HÁZASSÁG HETE II. 11-18.”

Magyarországon 11. alkalommal tartották meg a *házasság hetét*, amelynek rendezvényei a múlt vasárnap kezdődtek. Sokszor elmondtuk már, hogy a család a társadalom alappillére. Ehhez képest rengeteg támadás éri a családokat és a házasságokat. Naponta halljuk a *liberális megmondóemberektől*, hogy a házasság elavult, az állam (pláne az egyház) ne akarjon beleszólni, hiszen azt mi tudjuk a legjobban, hogy mi jó nekünk. Nos ezeknek a felvilágosult, XXI. századi géniuszoknak a hátán már attól is föláll a szőr, hogy hazánk alaptörvénye a következőket rögzíti: *„Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött közösséget, valamint a családot, mint a nemzet fönntmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.”*

Hát igen, ez van az alaptörvényben, amelyben viszont egy szó sincs az azonos neműek házasságáról, poligámiáról, felnőttek és kiskorúak egybekeléséről, emberek és állatok vagy tárgyak közötti intim viszonyról. Ezért tartják maradinak a magyar kormány viszonyát a családokhoz, ezért gyűlölik az ország vezetőit, hogy nem tartják a lépést a korrallal; nem vesznek példát azokról a „fejlett” európai országokról, ahol már régen meghaladták ezt az őskövületnek tartott gondolkodást, amely a házasságot egy férfi és egy nő között engedélyezi.

Megesett az Egyesült Államokban, hogy egy hölgy házasságot kötött egy vasúti pályaudvarral. Ehhez pedig megtalálták azt az egyházat is (sajnos ilyen is akadt), amelyik áldását adta a „menyegzőre”. Az adott állam csak azért nem adta hivatalos pecsétjét az esküvőre, mert nem tudták eldönteni, hogy a pályaudvar igent vagy nemet mondott-e. Egy az Egyesült Államokban élő magyar úr mesélte, hogy országukban hány nemet is tartanak számon. A számot nem jegyeztem meg, de az biztos, hogy még véletlenül sem kettőt.

A kormány 2018-at a *családok évének* hirdette meg, amelyek támogatására számos intézkedést hozott, pl. két évre nőtt a diplomás gyed összege; a harmadik vagy a további gyermekek után 1-1 millió Ft-tal csökken a jelzáloghitel-tartozás; egyszerűbb az otthonteremtési kedvezmény igénylése; stb. (...)

Azok a népek, amelyek Európa elfoglalására törnek, jóval többen vannak, mint ahányan élünk itt Európában. Olyanok is jönnek, akik az életüket mentik. Rajtuk segíteni kell. Ám nem szabad hagyni, hogy magunkra engedjünk egy olyan áradatot, amely mindent elsöpör, amit fölépítettünk az elmúlt évezredekben. Vallom, hogy Európa kultúrája a keresztény hagyományokban gyökerezik, de már félve merném leírni, hogy ma is keresztény lenne. Sokan már a keresztet is letakarják vagy letörik az emlékművekről, templomokról, nehogy valaki kirekesztve érezze magát. Lübeck városában van egy Krisztus-szobor egy ma nagyon aktuális szöveggel: *„Ti mesternek hívtok, de nem kérdeztek engem. Útnak neveztek, de nem jártok rajtam. Világosságnak hívtok, de nem néztek rám. Életnek mondotok, de nem kerestek engem. Bölcsnek hívtok, de nem követtek engem. Hatalmasnak neveztek, de nem kértek engem. Irgalmasnak hívtok, de nem bíztok bennem. Igazságnak neveztek, de nem félték tőlem. Ha egyszer örökre elvesztek, ne okoljátok engem!”* Ahol Krisztusnak is jut hely, tán kevesebb a válás. Remélem, nem sértettem meg a *nemhívőket*. (Részletek Kiss Gergely *„Házasságok a lángoló Európában”* c. cikkéből; Magyar Idők, 2018. II. 13. 10. lap)